

Pacte per Barcelona. Sessió del dia 14 de maig de la Taula Social. Aportacions de CMBS

Aquest escrit sintetitza les primeres consideracions per part del CMBS, fruit del treball continuat d'aquest consell, a l'espera de disposar del document que els diferents grups de treball estan elaborant. A continuació apuntem alguns dels comentaris que volíem expressar en la primera sessió:

A.- En relació a la **manera de portar a terme les noves accions** per a respondre a la situació sorgida de l'impacte de la Covid 19, ens permetem recomanar que:

-El Pacte per Barcelona signifiqui **un nou Pacte social** que estableixi un marc de col·laboració i participació diferent que permeti un treball conjunt amb un objectiu unitari per la recuperació de la ciutat i com s'indica en el document del pacte **“per avançar amb els criteris d'equitat i justícia social per no deixar ningú enrere”**

-Malgrat l'emergència existent, que **es vetlli per mantenir les polítiques socials proactives, preventives i transformadores que ja es practicaven**, i tot i respondre a les demandes de caire assistencials i pal·liatiu, es busqui sempre aquelles altres opcions que ens portin a evitar situacions on la dignitat de la persona sigui vulnerada, o es generi dependència, que a llarga perjudica el desenvolupament de la ciutadania, com a subjecte de drets i obligacions. És evident que són necessàries accions immediates, però sense oblidar la planificació a mig i llarg termini que és la que ens permetrà superar aquesta situació de forma definitiva, i construir una ciutat més igualitària, més justa i equitativa. El seguiment del model que proposem implica centrar l'acció social en la defensa dels drets de la persona, i vetllar per l'adequació dels serveis i cura al llarg de la vida.

-Es treballi contemplant la **globalitat de les problemàtiques i per tant la necessària complementaritat i transversalitat** entre els sectors i elements que participen, públics-privats, dels que destaquem les organitzacions socials no lucratives que durant els darrers anys han treballat per una governança fonamentada en la coproducció de les polítiques municipals.

-**No s'oblidi el què hem après durant la pandèmia**, i que aquelles experiències i mesures positives (iniciatives d'entitats, veïnals, comunitàries i de l'ajuntament) que han donat resposta a les noves necessitats puguin instaurar-se de manera definitiva i permanent en el futur immediat.

-Es busqui la **coordinació i cooperació de les altres administracions** (municipis veïns de l'Àrea metropolitana, Generalitat i Estat..) i el consens de les forces polítiques del govern municipal.

Som conscients que l'Ajuntament no té moltes de les competències que permetria transformar les polítiques socials, però considerem caldria buscar **les vies de diàleg i negociació amb les instancies estatals o autonòmiques** per tal d'aconseguir l'acompliment dels objectius del municipi.

- Es practiquin uns **critèris harmonitzats amb les distintes administracions** per tal d'agilitzar els processos administratius, la qual cosa es resoldria amb una única finestra per atendre totes les sol·licituds i demandes. Si es treballa amb **un model centrat en la persona**, cal evitar la complexitat de tota tramitació i és necessària la compactació d'ajudes, evitant l'actual fragmentació burocràtica. Considerem és especialment important en aquests moments **demanar les mínimes exigències per accedir a les prestacions o ajudes existents**. Cal evitar que el sistema de protecció expulsi a un alt percentatge de població que té dret a rebre una ajuda però que les exigències d'aquest sistema la rebutja.

B.- Respecte als temes que ens preocupen apuntem els més significatius:

1.- Les desigualtats que els darrers anys s'han incrementat a la nostra ciutat, i lluny d'albirar un canvi de tendència, durant aquests darrers anys s'ha accentuat les diferències, i ens trobem amb una societat amb un 45% de la població que gaudeix de la plena integració, mentre un 35% pateix precarietat permanent i un 20% malviu als marges de la societat. Amb la crisi anterior es va constatar el progressiu debilitament de la classe mitjana cada vegada més precaritzada, però aquesta nova crisi, pot significar un cop mortal per un gruix de població que mai havia pensat hauria de fer cua per obtenir aliments. Cal doncs pensar en polítiques socials en dues direccions aquelles que tenen per objectiu respondre a les necessitats d'aquest darrer grup de població que pateix una total marginalitat, però alhora fer polítiques que evitin el progressiu degoteig de la classe mitjana cap a la vulnerabilitat.

2.- Atur i la qualitat de l'ocupació son dos factors determinants pel benestar de la població, doncs la manca d'ingressos i la inseguretat d'aquests son la causa de la pobresa i dels molts problemes que se'n deriven. Som conscients que la creació d'ocupació serà tractat en la Taula econòmica, però des de la nostra perspectiva voldríem suggerir algunes mesures que afavoreixin als col·lectius més vulnerables. Si bé la reglamentació laboral, així com les prestacions contributives depenen de l'Estat, creiem que a nivell municipal es poden impulsar diferents iniciatives que afavoreixin a aquests col·lectius com :

- **Incrementar la contractació pública** per a col·lectius vulnerables (increment i millora de les clàusules socials)

- **Invertir en formació, orientació i mediació per a l'ocupació** (potenciar el programa Labora) i buscar majors complicitats amb el sector empresarial.

- **Millorar les condicions de treball en els concurs públics de serveis professionals** (serveis de cura, en especial per la defensa d'un treball digne per les dones), amb contractes laborals estables, jornades adequades i sous justos.

- **Potenciar l'economia social i solidària**, afavorir l'economia de proximitat, les iniciatives comunitàries d'intercanvi.

- És important que les persones tinguin una ocupació encara que sigui a temps parcial, doncs evita que aquesta perdi la seva autovalor i les seves competències, i no caigui en problemes de salut. En conseqüència caldria **estudiar la complementarietat entre una garantia de renda i un treball parcial**. El mateix ajuntament podria impulsar aquest tipus de contractació parcial complementaria que ens evitaria que moltes persones caiguessin en situacions d'inactivitat prolongada amb les conseqüències que significa en els processos personals i familiars.

-Avui tenim entre nosaltres un alt percentatge de **població emigrada que no disposa permís de treball** i s'ha vist obligada a treballar en l'economia informal, i en conseqüència, avui es troba a l'atur, sense dret a rebre cap tipus de prestació ni ajut. És urgent trobar una solució a aquesta situació irregular de moltes persones, i caldria buscar la possible escletxa legal que permetés la seva regularització, encara que fos temporalment per tal de què poguessin treballar i tenir uns ingressos que els permeti subsistir.

3.- La urgència de proveir d'habitatge en condicions a totes les persones que viuen a la nostra ciutat. Es urgent lluitar contra la gentrificació, contra la praxis de grans empreses que entenen l'habitatge com un bé del mercat que produeix benefici particular, i no com un bé social que ha de ser protegit per unes normatives que defensin aquest concepte. Varies membres d'aquesta taula van fer propostes en aquest sentit que nosaltres ens sumem per tal d'assegurar la cobertura d'aquest dret social que en moltes ocasions hem vist vulnerat.

4.- Garantir el dret a l'alimentació adequada a tota persona, partint del convenciment que és un dels drets socials de la persona i que l'administració és responsable de la seva garantia, ens preocupa els sistemes existents per cobrir aquesta necessitat. Ja en la crisi 2008 el repartiment d'aliments es va fer majoritàriament a través dels bancs d'aliments i menjadors

socials, i tot i reconèixer que cobreixen la necessitat urgent , creiem que no hauria de ser la forma prioritària, perquè crea dependència, limita l'autonomia de la persona i en ocasions és marginadora i estigmatitzadora i si en 2008 es va posar en evidència, avui de nou ens trobem amb el mateix o encara més greu problema que podríem dir que es caracteritza perquè és un model assistencialista i reactiu davant una realitat, tot el contrari del què defensem. Per això considerem que caldria reinventar aquest model i idear noves formes d'assegurar aquest dret. Si bé creiem que la correcta mesura és l'existència d'uniques rendes estatals i/o autonòmiques que garanteixin uns ingressos mínims per a viure dignament, contempen algunes propostes a tenir en compte en moments que encara no s'ha establert la garantia de rendes desitjable.

Proposaríem doncs vies alternatives:

-La **targeta moneder per totes les persones vulnerables** que permetés a la població que autònomament pogués adquirir aquells productes alimentaris que considera adequats per la dieta familiar.

-**Practicar una política formativa i informativa** per potenciar una dieta equilibrada que eviti una obesitat que s'està accentuant entre la població més vulnerable , i potencií els nutrients necessaris per al correcte desenvolupament dels infants

-**Assegurar el servei de menjador escolar gratuït en la mesura del possible, per a tots els alumnes, i durant tot l'any**, incloent els que cursen secundària que a causa del canvi d'horari lectiu (no hi ha classes a la tarda) ja no tenen servei de menjador.

-**Impulsar una política contra el malbaratament dels aliments** i crear una xarxa de distribució que garanteixi que aquest producte puguin ser aprofitat.

- **Crear nous establiments de venda** amb productes procedents d'excedents alimentaris, o amb una data de caducitat propera.

-**Recolzar iniciatives comunitàries** que permetin la producció d'aliments de proximitat i el consum i preparació dels mateixos. (horts urbans, menjadors comunitaris, economia solidaria....).

5.-Lluitar contra la pobresa infantil, i en especial contra la bretxa digital. Malauradament tenim una taxa de pobresa molt més alta que la mitjana europea , i ja des de l'anterior crisi s'ha estat demanant accions específiques per reduir les desigualtats i reduir la pobresa severa d'aquest grup d'edat. Hi ha una sèrie de factors que són determinants en la pobresa infantil, com és l'atur i la consegüent manca d'ingressos en la família, i per tant la primera mesura a

potenciar és l'ocupació i com a segon factor a tenir en compte és l'habitatge i subministraments que significa en moltes ocasions una carrega econòmica que no es assumible amb els baixos ingressos familiars obligant a moltes famílies a optar per cobrir una u altre despesa. Es per tant necessari accions concretes de suport a la infància:

6.-Mantenir i augmentar en lo possible la prestació mensual de l'Ajuntament a les famílies amb fills menors a càrrec.

-Pressionar per la promulgació d'una **normativa estatal més estricta que eviti els desnonaments en llars amb infants.**

-**Incrementar el suport i organització de casals d'estiu municipals als barris** de la ciutat per assegurar l'esbarjo , el joc i les relacions, especialment aquest estiu.

-**Donar suport educatiu als infants de famílies emigrants i vulnerables** que precisen d'ajuda per a seguir la formació reglada que li correspon. Cal evitar el fracàs escolar que avui està sobre representat pels infants d'aquestes famílies.

-El confinament ha posat en evidència les desigualtats existents entre les famílies de la nostra ciutat, i en conseqüència la manca de recursos culturals, formatius que pateixen algunes llars. Especialment avui s'ha constatat **la bretxa digital** existent que ha dificultat el seguiment on line de la formació per part de molts alumnes. És urgent i d'obligat compliment proporcionar a totes les llars la connectivitat i ordinadors per tal de no incrementar les desigualtats ja existent.

7.- Potenciar la participació de la ciutadania i les iniciatives ciutadanes que darrerament han sorgit sota la pressió de les necessitats emergents, la qual cosa ens permet entreveure nous models de solidaritat i col·laboració, que encara que son processos lents i difícils, signifiquen noves alternatives per la població que pateix situacions amb greus dificultats, i en conseqüència, recomanen el suport municipal per a què dites experiències siguin a llarg termini, motors de transformació dels nostres barris .

Teresa Crespo

Vicepresidenta del CMBS

Barcelona, 16 de maig de 2020

